

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 212/08-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. júla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. T., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s porušením čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 Ústavy Slovenskej republiky, porušenie základných práv podľa čl. 1 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd vo vzťahu k čl. 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj porušenie práv podľa čl. 5 ods. , čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 13, čl. 14, čl. 17 a čl. 53 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Zvolen vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: OÚV-221/20-ZV-02, ako aj postupom Okresnej prokuratúry Zvolen vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pv 624/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. T. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. decembra 2007 doručené podanie J. T., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „sťažovateľ“),

označené ako „... *Tretie, doplnujúce podanie sťažnosti v zmysle článku: 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj Ústavy SR) podanej zo dňa: 1. 11. 2007...*“ (podanie sťažovateľa z 1. novembra 2007 vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1862/07 bolo odložené prípisom č. k. Rvp 1862/07-20 z 21. novembra 2007), v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s porušením čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 ústavy, porušenie základných práv podľa čl. 1 ods. 1 a 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) vo vzťahu k čl. 7 ods. 2 a 5 ústavy, ako aj porušenie práv podľa čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 13, čl. 14, čl. 17 a čl. 53 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Zvolen (ďalej len „vyšetrovací orgán“) vo veci vedenej pod sp. zn. ČVS: OÚV-221/20-ZV-02, ako aj postupom Okresnej prokuratúry Zvolen (ďalej len „okresná prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. 1 Pv 624/02.

Z obsahu podania sťažovateľa, ktoré ústavný súd posudzoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, vyplýva, že sťažovateľ je v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OÚV-221/20-ZV-02 v procesnom postavení poškodeného, pričom 22. novembra 2007 vyšetrovatelka v tejto trestnej veci mala medzi ním a jedným z obvinených (P. K.) uskutočniť konfrontáciu. Po príchode do miestnosti sťažovateľ uvidel, že sa v nej okrem iných osôb nachádzajú obe právne zástupkyne obvinených, pričom „... *ihneď, pred začatím úkonu som vyšetrovatelku opätovne požiadal o pridelenie mi obhajcu... v zmysle záruk článku: 47 ods. 2 Ústavy SR na čo mi vyšetrovatelka (počnúc dňom: 14. 11. 07) neustále prizvukovala, že v pozícii poškodený nemám nárok na obhajcu ex offo...*“

Namietol som to, že s poukazom na skutočnosť, že síce v danej veci som v pozícii poškodený, no zároveň v inej mojej veci som v pozícii odsúdený a dokonca vo výkone trestu... mám nárok na právnu ochranu ex offo...“

V priebehu konfrontácie 22. novembra 2007 boli podľa tvrdenia sťažovateľa porušované jeho práva podľa ústavy, listiny a dohovoru, pretože právna zástupkyňa jedného z obvinených mu kládla „*s tichým súhlasom*“ vyšetrovacieho orgánu nepodstatné otázky,

ktorých cieľom bolo „*odpútanie pozornosti*“, následkom čoho sa táto konfrontácia zmenila na „*frašku a divadlo*“, pričom tento úkon «*zjavne javil známky zaujatosti vyšetrovatelky... s podtónom nepísanej „dohody“ - „sprisahania“, keď orgánu OČTK viac ako na zákonnosti a zistení objektívnej pravdy záležalo na zakrytí vlastných nedostatkov a porušení zákonnosti a ústavnosti procesu*».

Zaujatosť orgánov činných v trestnom konaní potvrdzuje podľa sťažovateľa aj tá skutočnosť, že je spolu s obvinenými naďalej ubytovaný v jednej väznici (B.), hoci výslovne „*žiadal o preradenie ma do iného ústavu na VTOS...*“, ako aj postup vyšetrovatelky po podaní námietky zaujatosti sťažovateľa z 8. novembra 2007, ktorá sa uznesením z 15. novembra 2007 nevyhlúčila z úkonov vykonávaných v predmetnom konaní. Sťažovateľ podal 17. novembra 2007 proti predmetnému uzneseniu sťažnosť, ktorá však podľa jeho tvrdení a oznámenia vyšetrovacieho orgánu k 26. novembru 2007 nebola tomuto orgánu doručená, v čom vidí tiež zaujatosť tohto orgánu voči jeho osobe.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že 14. novembra 2007 - pri prvom pokuse o vykonanie konfrontácie medzi ním a obvineným P. K. (ktorý sa odmietol zúčastniť), mu bolo vyšetrovacím orgánom doručených šesť uznesení týkajúcich sa predmetného konania vydaných v rokoch 2002 až 2006. Tieto uznesenia mu vzhľadom na dátumy ich vydania boli doručené oneskorene, čo sťažovateľ považuje za porušenie svojho práva na účinný opravný prostriedok. Sťažovateľ podal proti predmetným uzneseniam sťažnosť z 15. novembra 2007, doplnenú podaním zo 17. novembra 2007, v ktorom napadol aj uznesenie z 15. novembra 2007 o nevyhlúčení sa vyšetrovacieho orgánu z úkonov trestného konania.

Podľa názoru sťažovateľa vyšetrovanie danej veci ako celok je poznačené zbytočnými prietrahmi, ako aj zaujatosťou zo strany vyšetrovacieho orgánu a okresnej prokuratúry proti jeho osobe. Svedčí o tom podľa jeho názoru aj tá skutočnosť, že pri nahliadnutí do vyšetrovacieho spisu vedeného pod sp. zn. ČVS: OÚV-221/20-ZV-02 nenašiel viacero svojich podaní a sťažností z predchádzajúceho obdobia. Sťažovateľ vyjadruje aj presvedčenie, že uznesenia doručené mu 14. novembra 2007 boli vyhotovené

až dodatočne, čo dokazuje zaujatosť vyšetrovacieho orgánu a dozorovej prokurátorky okresnej prokuratúry voči jeho osobe, čo namietal aj vo svojich podaniach.

Podľa názoru sťažovateľa boli postupom vyšetrovacieho orgánu a okresnej prokuratúry porušené jeho základné práva podľa ústavy, listiny a práva podľa dohovoru, a preto navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti (podľa petitu sťažnosti doručenej ústavnému súdu 26. novembra 2007) rozhodol nasledovne:

„Konaním a postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície PZ Okresného riaditeľstva PZ vo Zvolene vo veci: ČVS-OÚV-221/20-ZV-2002 trestná vec vedená proti obvineným: V. Z. - P. K., došlo k porušeniu základných ústavných práv a slobôd garantovaných článkom: 47 ods. 2, 48 ods. 2 Ústavy SR, čl. 46 ods. 1, ods. 2, článkom: 12 ods. 1, ods. 2, ods. 4 Ústavy SR, článku: 13 Ústavy SR, článkov: 14, 15, článku: 19 ods. 1, ods. 2 Ústavy SR, článku: 40 Ústavy SR, porušením týchto záruk a práv vo vzťahu k osobe: sťažovateľ - poškodený J. T.

Zároveň k porušeniam práv sťažovateľom namietaných došlo konaním - postupom orgánu Okresnej prokuratúry vo Zvolene pod č. k. 1 Pv 624/02-71 v spojení s vecou ČVS-OÚV-221/20-ZV-2002.

Postupom - konaním oboch orgánov OČTK - Zvolen - došlo tak zároveň k porušeniu Listiny základných práv a slobôd človeka, porušením záruk článkov: 1 ods. 1, ods. 2 vo vzťahu k článku: 7 ods. 2, ods. 5 Ústavy SR garantovaných článkami: 6 ods. 1, 5 ods. 1, článku: 8, čl. 13, článku: 14, článku: 17, článku: 53 - Medzinárodného dohovoru na ochranu ľudských práv a základných slobôd...

Navrhujem zaviazať orgány OČTK - Zvolen na protiústavnom stave veci postupom - konaním sa podieľajúce povinnosťou k náhrade škody - spravodlivým zadosťučinením.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s porušením čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 ústavy, namietanému porušeniu čl. 1 ods. 1 a 2 listiny vo vzťahu k čl. 7 ods. 2 a 5 ústavy, ako aj namietanému porušeniu čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 13, čl. 14, čl. 17 a čl. 53 dohovoru doručením šiestich uznesení v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OÚV-221/20-ZV-02 so značným časovým odstupom od ich vydania a k zbytočným priet'ahom v konaní vyšetrovacieho orgánu vedenom pod sp. zn. ČVS: OÚV-221/20-ZV-02 a v konaní okresnej prokuratúry vedenom pod sp. zn. 1 Pv 624/02

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa sa ústavný súd oboznámil s obsahom spisu vedeného na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 211/08 (Rvp 2003/07) a zistil, že predmetom uvedeného konania boli okrem iného aj skutočnosti namietané v bode 1 tejto sťažnosti, pričom uznesením č. k. IV. ÚS 211/08-21 z 31. júla 2008 bola sťažnosť sťažovateľa odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje na to, že rozhodnutie o odmietnutí návrhu na začatie konania pre jeho zjavnú neopodstatnenosť je rozhodnutím „o podmienkach konania“, ktoré má na mysli citované ustanovenie § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde. Nejde však o podmienku konania, ktorú možno dodatočne splniť v ďalšom návrhu, ktorým sa napáda to isté právoplatne skončené konanie, ktoré bolo napadnuté v predchádzajúcom návrhu, ktorý bol odmietnutý ako zjavne neopodstatnený (IV. ÚS 36/03, IV. ÚS 22/07).

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre jej neprípustnosť [§ 24 písm. a) zákona o ústavnom súde], pretože nedostatok podmienky konania nemožno v tomto konaní odstrániť.

2. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s porušením čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 ústavy, namietanému porušeniu čl. 1 ods. 1 a 2 listiny vo vzťahu k čl. 7 ods. 2 a 5 ústavy, ako aj namietanému porušeniu čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 13, čl. 14, čl. 17 a čl. 53 dohovoru postupom vyšetrovacieho orgánu v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OÚV-221/20-ZV-02 pri konfrontácii 22. novembra 2007

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) v spojení s § 230 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) dozor nad dodržiavaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania a v prípravnom konaní vykonáva prokurátor (§ 174 ods. 1 Trestného poriadku účinného

do 31. decembra 2005). Podľa § 210 Trestného poriadku (§ 167 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005) obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené prierahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní. Policajt musí žiadosť prokurátorovi bez meškania predložiť. Prokurátor je povinný žiadosť preskúmať a o výsledku žiadateľa upovedomiť.

Podľa § 53 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že pokiaľ sťažovateľ namietal zákonnosť postupu vyšetrovacieho orgánu pri vykonaní konfrontácie 22. novembra 2007, mohol požiadať okresnú prokuratúru o preskúmanie postupu vyšetrovacieho orgánu, čo predstavuje podľa názoru ústavného súdu účinný prostriedok ochrany základných práv (IV. ÚS 330/04). Sťažnosť sťažovateľa bolo preto potrebné v tejto časti odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

3. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s porušením čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 ústavy, namietanému porušeniu čl. 1 ods. 1 a 2 listiny vo vzťahu k čl. 7 ods. 2 a 5 ústavy, ako aj namietanému porušeniu čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 13, čl. 14, čl. 17 a čl. 53 dohovoru postupom vyšetrovacieho orgánu v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OÚV-221/20-ZV-02 - nevyhovením žiadosti sťažovateľa o ustanovenie obhajcu

Podľa § 33 Trestného poriadku (§ 32 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005) obvinenou osobou je osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, proti ktorej bolo vznesené obvinenie.

Podľa § 46 ods. 1 Trestného poriadku (§ 43 ods. 1 Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005) poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody.

Podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku [§ 36 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005] po vznesení obvinenia musí mať obvinený obhajcu už v prípravnom konaní, ak je vo väzbe, výkone trestu odňatia slobody alebo na pozorovaní v zdravotníckom ústave.

Sťažovateľ je v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: OÚV-221/20-ZV-02 poškodenou osobou. Skutočnosť, že je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nemá vplyv na jeho postavenie poškodenej osoby v predmetnom konaní, a preto nespĺňa podmienky povinnej obhajoby.

Z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní návrhu je tiež posúdiť, či nie je zjavne neopodstatnený. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti návrhu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98).

Opierajúc sa o uvedené ústavný súd nezistil pri postupe vyšetrovacieho orgánu okolnosti, na základe ktorých by bolo možné vysloviť porušenie označených práv sťažovateľa, a preto jeho sťažnosť v časti, ktorou namietal porušenie svojich označených práv nevyhovením jeho žiadosti o ustanovenie obhajcu „*ex officio*“ ako poškodenej osobe,

pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

4. K namietanému porušeniu základných práv sťažovateľa podľa čl. 14, čl. 19 ods. 1, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s porušením čl. 12 ods. 1, 2 a 4 a čl. 13 ústavy, namietanému porušeniu čl. 1 ods. 1 a 2 listiny vo vzťahu k čl. 7 ods. 2 a 5 ústavy, ako aj namietanému porušeniu čl. 5 ods. 1, čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 13, čl. 14, čl. 17 a čl. 53 dohovoru postupom vyšetrovacieho orgánu a okresnej prokuratúry pri rozhodovaní o námietke zaujatosti sťažovateľa vznesenej proti vyšetrovaciemu orgánu a dozorovej prokurátorke okresnej prokuratúry

Z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb je založená na princípe subsidiarity, ktorého podstata spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu podľa zásad uvedených v § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (III. ÚS 149/04).

Súčasťou doterajšej judikatúry ústavného súdu je aj právny názor, podľa ktorého princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu je ústavným príkazom pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany, a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, vyšší súdny úradník, súdny tajomník a zapisovateľ, u ktorého možno mať

pochybnosť o nezáujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v trestnom konaní.

Podľa § 32 ods. 3 Trestného poriadku v prípadoch o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 oznámených niektorou zo strán rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. Podľa § 32 ods. 4 Trestného poriadku proti rozhodnutiu podľa odsekov 2 a 3 je prípustná sťažnosť, ktorá nebráni vykonaniu nariadeného úkonu trestného konania. Podľa § 32 ods. 5 Trestného poriadku o sťažnosti rozhoduje orgán bezprostredne nadriadený orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Podľa § 210 Trestného poriadku obvinený, poškodený a zúčastnená osoba majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania žiadať prokurátora, aby bol preskúmaný postup policajta, najmä aby boli odstránené priet'ahy alebo iné nedostatky vo vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní.

Podľa § 31 ods. 1 zákona o prokuratúre prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľ'ov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ' podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor.

Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ' mal v prípade presvedčenia o nezákonnosti postupu vyšetrovacieho orgánu pri rozhodovaní o ním vznesenej námietke zaujatosti proti tomuto orgánu možnosť požiadať orgány prokuratúry o preskúmanie tohto postupu podľa § 17 ods. 2 písm. a) zákona o prokuratúre v spojení s § 210 Trestného poriadku (iný účinný

právny prostriedok ochrany práv), sťažnosť v tejto časti bolo potrebné odmietnuť podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde ako neprípustnú.

Vo vzťahu k postupu okresnej prokuratúry pri rozhodovaní o námietke zaujatosti vznesenej sťažovateľom proti dozorujúcej prokurátorky bol sťažovateľ oprávnený podať podnet podľa § 31 a nasl. alebo opakovaný podnet podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre (iný účinný prostriedok ochrany práv) smerujúci k tomu, aby bola zákonnosť postupu okresnej prokuratúry preskúmaná. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa aj v tejto časti pre nedostatok svojej právomoci.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ostatnými návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. júla 2008